എൺപത്തിമൂന്നാം ആഗോളമിഷൻ ഞായർ 2009

പരിശുദ്ധപിതാവ് ബെനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ നല്കുന്ന സന്ദേശം

മെത്രാൻപദവിയിലുള്ള സഹോദരന്മാരേ, വൈദികരേ,

ഈ മിഷൻ ഞായറാഴ്ച ദിവസം ഒന്നാമതായി നിങ്ങളിലേക്കും രണ്ടാമതായി പ്രിയ ദൈവജനമേ, നിങ്ങളിലേക്കും ഞാൻ നോക്കുന്നു. നിങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിത്തന്നെ. "എല്ലാ ജനതകളെയും ശിഷ്യപ്പെടുത്തുവിൻ" (മത്താ. 28:19) എന്ന യേശുവിന്റെ പ്രേഷിതത്വ കല്പനയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തർക്കും കൂടുതൽ ആഴത്തിലുള്ള അവബോധമുണ്ടാകണം. ജനതകളുടെ അപ്പസ്തോലനായ വിശുദ്ധ പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ കാലടികളെ പിന്തുടർന്ന ആ കല്പന നിറവേറ്റാനാണത്.

"ജനതകൾ കുഞ്ഞാടായ ദീപത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ സഞ്ചരിക്കും" (വെളി. 21:24). ജനതകൾ ചരിത്രത്തിലൂടെ ദൈവത്തിലേക്കു നടത്തുന്ന യാത്രയിൽ അവരെയെല്ലാം സുവിശേഷദീപ്തിയാൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയെന്നതാണ് സഭയുടെ മിഷൻ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. അങ്ങനെ അവർ ദൈവത്തിൽ തങ്ങളുടെ പൂർണ സാക്ഷാത്കാരം നേടും. സഭയുടെ മുഖത്തു പ്രകാശിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിച്ചം കൊണ്ട് എല്ലാ ജനതകളെയും പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ നമുക്ക് തീവ്രമായ ആഗ്രഹവും ആവേശവുമുണ്ടായിരിക്കണം. എല്ലാവരും അങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹപൂർണമായ പിതൃത്വത്തിൻ കീഴിൽ ഒന്നുചേരുന്നതിനു വേണ്ടിയാണത്.

ഈ ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ലോകത്തിലെങ്ങും വ്യാപിച്ചതും ജീവൻ ബലികഴിച്ചും സഹനങ്ങളുടെ ഭാരംപേറിവിലപിച്ചും പടപൊരുതിയും അധ്വാനിക്കുന്നതും.

വന്ദ്യരായ എന്റെ മുൻഗാമികൾ മിക്കപ്പോഴും ആവർത്തിച്ച് ഉറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞിരുന്നത് ഞാനും ശക്തിപൂർവം ആവർത്തിക്കുകയാണ്: സഭ അധ്വാനിക്കുന്നത് തന്റെ ശക്തി വ്യാപിപ്പിക്കാനോ അധീശത്വം സ്ഥാപിക്കാനോ അല്ല, പിന്നെയോ എല്ലാ ജനതകളെയും ലോകത്തിന്റെ രക്ഷയായ ക്രിസ്തുവിലേക്കു നയിക്കാനാണ്.

മുഴുവൻ മനുഷ്യവംശത്തിനും വേണ്ടി, പ്രത്യേകിച്ച് സഹിക്കുന്നവർക്കും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർക്കും വേണ്ടി, സേവനം ചെയ്യാനാണ് നമ്മൾ പരിശ്രമിക്കുന്നത്. എന്തെന്നാൽ "ഇന്നത്തെ ജനങ്ങളോടു സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാനുള്ള പരിശ്രമം, ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിനും മുഴുവൻ മനുഷ്യവംശത്തിനും വേണ്ടി ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു സേവനമാണെ"ന്ന് (സുവിശേഷപ്രഘോഷണം 1) നമ്മൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. മനുഷ്യവംശം അദ്ഭുതകരമായ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, നിത്യസത്യങ്ങളെയും സ്വന്തം അസ്തിത്വത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ബോധം അതിനു നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു (രക്ഷകന്റെ മിഷൻ, 2).

1. എല്ലാ ജനതകളും രക്ഷയിലേക്കു വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു

യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉറവിടത്തിലേക്കു തിരിച്ചുപോകാൻ, ദൈവത്തിലേക്കു തിരിച്ചുചെല്ലാൻ, മുഴുവൻ മനുഷ്യവംശത്തിനും മൗലികമായ വിളി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ ദൈവത്തിൽ മാത്രമേ അതിന് സാക്ഷാത്കാരം കണ്ടെത്താൻ കഴിയൂ. ക്രിസ്തുവിൽ സകലതും പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിലൂടെയാണ് അതു സംഭവിക്കുന്നത്. ചിതറിപ്പോകൽ, ബഹുത്വം, സംഘട്ടനം, ശത്രുത എന്നിവയിൽ നിന്നു കുരിശിലെ രക്തത്താൽ സകലതും സുഖമാക്കപ്പെടുകയും അനുരഞ്ജനപ്പെടുകയും ഐക്യത്തിലേക്ക് വീണ്ടും നയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

പുതിയ ഈ ആരംഭം ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിലും മഹത്ത്വപ്പെടലിലും ഇപ്പോഴേ കാണാൻ സാധിക്കും. അവിടുന്ന് എല്ലാറ്റിനെയും തന്നിലേക്ക് ആകർഷിക്കുകയും പുതുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ അനന്തമായ സന്തോഷത്തിൽ പങ്കുചേരാൻ അവയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. പുതിയ സൃഷ്ടിയുടെ ഭാവി നമ്മുടെ ലോകത്തിൽ ഇപ്പോൾത്തന്നെ പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ട്. എതിർപ്പുകളും സഹനങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും അത് പുതിയൊരു ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശ ഉണർത്തുന്നു. എല്ലാ ജനതകളുടെയും ഇടയിൽ പകരത്തക്കവിധം പ്രത്യാശ വ്യാപിപ്പിക്കുകയെന്നതാണ് സഭയുടെ ദൗത്യം. എല്ലാ ജനതകളും ദൈവമക്കളാകാൻ വേണ്ടി, സ്വർഗരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രഘോഷിക്കാൻ ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യരെ വിളിക്കുകയും നീതീകരിക്കുകയും വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്ത് അയയ്ക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ യാത്ര ഈ ദൗത്യത്തിൽ മാത്രമാണ് മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നതും സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്നതും. സാർവത്രിക പ്രേഷിതവേല സഭയുടെ ജീവിതത്തിൽ അടിസ്ഥാനപരമായും സ്ഥിരമായും ഉണ്ടായിരിക്കണം. പൗലോസ് ശ്ലീഹായ്ക്ക് എന്നതുപോലെ, സുവിശേഷപ്രഘോഷണം നമുക്കും അടിസ്ഥാനപരവും ഉപേക്ഷിക്കാനാവാത്തതുമായ ഒരു കടമയായിരിക്കണം.

2. തീർത്ഥാടനം ചെയ്യുന്ന സഭ

സാർവത്രികസഭയ്ക്ക് അതിർത്തിപ്രദേശങ്ങളോ അതിരുകളോ ഇല്ല. എല്ലാ ജനതകളോടും സുവിശേഷം പ്രഘോഷിക്കാൻ തനിക്കുള്ള ഉത്തരവാദിത്വത്തെക്കുറിച്ച് സഭയ്ക്ക് അറിയാം (cf. സുവിശേഷപ്രഘോഷണം, 53). പ്രത്യാശയുടെ വിത്തായിരിക്കാൻ വിളിക്കപ്പെട്ട സഭയുടെ കടമയാണ് ലോകത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സേവനം തുടരുകയെന്നത്. സഭയുടെ ദൗത്യത്തിന്റെയും സേവനത്തിന്റെയും മാനദണ്ഡം ഭൗതികമല്ല. ഭൗതി കാസ്തിത്വത്തിന്റെ മണ്ഡലത്തിൽ ഒതുക്കിനിറുത്തിയിരിക്കുന്ന ആധ്യാത്മികാവശ്യങ്ങൾ പോലുമല്ല. പിന്നെയോ അത് ദൈവരാജ്യത്തിൽ നിറവേറപ്പെടുന്നതും എല്ലാറ്റിനും ഉപരിയായിട്ടുള്ളതുമായ രക്ഷയാണ് (cf. സുവിശേഷപ്രഘോഷണം, 27). ഈ രാജ്യം ആത്യന്തികമായി യുഗാന്തപരമാണ്. അത് ഈ ലേകത്തിന്റേ തല്ല (cf. യോഹ. 18:36). എന്നാലും അത് ഈ ലോകത്തിലും ഇതിന്റെ ചരിത്രത്തിലും നിലകൊള്ളുന്നു. നീതിക്കും സമാധാനത്തിനും യഥാർത്ഥ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും മഹത്ത്വത്തോടുള്ള ആദരവിനും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ശക്തിയായി അതു നിലനിൽക്കുന്നു. സ്നേഹത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസം ഗിക്കുന്നതിലൂടെ ലോകത്തെ പരിവർത്തനം ചെയ്യിക്കാൻ സഭ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മങ്ങലേറ്റിരിക്കുന്ന ലോകത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ സ്നേഹത്തിന്റെ സുവിശേഷത്തിനു കഴിയും. നമുക്കു ജീവിക്കാനും ജോലി ചെയ്യാനും വേണ്ട ധൈര്യം നല്കാനും അതിനു സാധിക്കും. അങ്ങനെ, ദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശം ലോകത്തിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പിക്കും (ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു, 39). ഈ ദൗത്യത്തിലും ഈ സേവനത്തിലും പങ്കുചേരാൻ സഭയുടെ എല്ലാ അംഗങ്ങളെയും സ്ഥാപനങ്ങളെയും ഈ സന്ദേശത്തോടെ ഞാൻ വീണ്ടും ക്ഷണിക്കുന്നു.

3. വിജാതീയർക്കായുള്ള പ്രേഷിതവേല

അതുകൊണ്ട്, മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത പുത്രനിലൂടെ ദൈവം പൂർത്തിയാക്കിയ രക്ഷയിലേക്ക് എല്ലാ ജന തകളെയും ക്ഷണിക്കുകയെന്നതാണ് സഭയുടെ പ്രേഷിതദൗത്യം. ആകയാൽ സുവിശേഷം പ്രഘോഷിക്കാ നുള്ള സമർപ്പണം നാം പുതുക്കുക അത്യാവശ്യമാണ്. സുവിശേഷം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും പുരോഗതിയു ടെയും സാഹോദര്യത്തിന്റെയും ഐക്യത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും പുളിമാവാണ് (പ്രേഷിത പ്രവർത്തനം, 8). എല്ലാ ജനതകളെയും സുവിശേഷം അറിയിക്കുകയെന്നത് സഭയുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ കടമയാണെന്ന് (സുവിശേഷപ്രഘോഷണം, 14) ഒരിക്കൽക്കൂടി ഉറപ്പിച്ചു പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അത് ഒരു കടമയും ദൗത്യവുമാണ്. ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ വ്യാപകമായും ആഴത്തിലും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടി രിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ മൂലം അത് കൂടുതൽ അടിയന്തിരസ്വഭാവമുള്ളതായിരിക്കുന്നു. വ്യക്തികളുടെ നിത്യരക്ഷ, മനുഷ്യചരിത്രത്തിന്റെയും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും ലക്ഷ്യം, സാക്ഷാത്കാരം എന്നിവ അപകടത്തിലായിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ അപ്പസ്തോലന്മാരാൽ സന്ദർശിക്കപ്പെട്ടവരായി അനേകർ എല്ലാ നഗരങ്ങളിലുമുണ്ട്. ജനതക ളുടെ അപ്പസ്തോലനാൽ സജീവരും പ്രചോദിതരുമായി നാം അതു മനസ്സിലാക്കണം. യഥാർത്ഥത്തിൽ "ഈ വാഗ്ദാനം നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങൾക്കും വിദൂരസ്ഥർക്കും നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവ് തന്റെ അടുക്കലേക്കു വിളിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും ഉള്ളതാണ്" (അപ്പ. പ്ര. 2:39).

മുഴുവൻ സഭയും വിജാതീയർക്കായുള്ള മിഷൻ പ്രവർത്തനത്തിനായി സ്വയം സമർപ്പിക്കണം. ക്രിസ്തു വിന്റെ രക്ഷാകരമായ പരമാധിപത്യം പൂർണമായി സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ അങ്ങനെ ചെയ്യണം. "എന്നാൽ എല്ലാം അവന് അധീനപ്പെട്ടതായി നാം ഇപ്പോൾ കാണുന്നില്ല" (ഹെബ്രാ. 2:8).

4. രക്തസാക്ഷിത്വത്തിലൂടെ പോലും സുവിശേഷം പ്രഘോഷിക്കാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവർ

പ്രേഷിതപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ദിവസം, സുവിശേഷവേലക്കു വേണ്ടി മാത്രം ജീവിതം സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവരെ ഞാൻ പ്രാർത്ഥനാപൂർവം ഓർമ്മിക്കുന്നു. മതപീഡനത്തിന്റെ സാഹചര്യ ത്തിൽ സാമൂഹികവിവേചനം, ബന്ധനം, പീഡനം, മരണം എന്നിവ വരെയുള്ള ഞെരുക്കങ്ങളുടെ വിവിധ രൂപങ്ങൾക്ക് ഇരകളായി കൊണ്ട് ദൈവരാജ്യം വ്യാപിപ്പിക്കാൻ സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്ന പ്രാദേശികസഭകളെയും മിഷണറിമാരായ സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരെയും ഞാനിവിടെ പ്രത്യേകമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇന്നും അവിടുത്തെ "നാമത്തെ പ്രതി" അനേകർ വധിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. എന്റെ വന്ദ്യനായ മുൻഗാമിയുടെ - ജോൺ പോൾ രണ്ടാ മന്റെ - വാക്കുകൾ ഇന്നും ശക്തിപൂർവം നമ്മോട് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "ജൂബിലി വിസ്മയിപ്പിക്കുന്ന ദൃശ്യ ങ്ങളാണ് അവതരിപ്പിച്ചത്. നമ്മുടെ ഈ കാലഘട്ടം തന്നെ സവിശേഷമാംവിധം ധാരാളം രക്തസാക്ഷി കളുള്ള ഒന്നാണെന്ന് അതു കാണിച്ചുതന്നു. ആ സാക്ഷികൾ, വ്യത്യസ്ത രീതികളിൽ, ശത്രുതയുടെയും മത പീഡനത്തിന്റെയും മധ്യത്തിൽ സുവിശേഷമനുസരിച്ചു ജീവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞവരാണ്. രക്തം ചിന്തുകയെന്ന അങ്ങേയറ്റത്തെ പരീക്ഷണം നേരിട്ടും അപ്രകാരം ജീവിച്ചവരാണ്" (നവസഹസ്രാബ്ദത്തിലേക്ക്, 41).

സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നവർക്ക് ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൗത്യത്തിൽ പങ്കു നല്കപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭാഗധേയം തന്നെ അവർക്കും ലഭിക്കും: "ദാസൻ യജമാനനെക്കാൾ വലിയവനല്ലെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞ വചനം ഓർമ്മിക്കുവിൻ. അവർ എന്നെ പീഡിപ്പിച്ചുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെയും പീഡിപ്പിക്കും" (യോഹ 15:20). ക്രിസ്തു നടന്ന അതേ വഴിയിലൂടെ സഭയും നടക്കുന്നു. ക്രിസ്തു സഹിച്ച അതേ വിധിതന്നെ സഭയും സഹിക്കുന്നു. കാരണം, സഭ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഏതെങ്കിലും മാനുഷിക യുക്തിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല. സ്വന്തം ശക്തിയിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടുമല്ല. പിന്നെയോ അവൾ കുരിശിന്റെ വഴിയേ പോകുന്നു. പിതാവിനോട് മകൾക്കടുത്ത അനുസരണയോടെ, മുഴുവൻ മനുഷ്യവംശത്തിനും ഒരു സാക്ഷിയും സഹസഞ്ചാരിണിയുമായിക്കൊണ്ട് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു.

പ്രാചീനകാലത്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട സഭകളെയും അടുത്ത കാലത്തുണ്ടായ സഭകളെയും ഒരു കാര്യം ഓർമ്മിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതായത് ഭൂമിയുടെ ഉപ്പും ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശവുമായിരിക്കാൻ കർത്താവ് അവരെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രകാശം, ജനതകളുടെ പ്രകാശം, ഭൂമിയുടെ വിദൂരകോണുകളിലേക്കു വ്യാപിപ്പിക്കാൻ അവിടുന്ന് അവരെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ വിജാതീയർക്കുള്ള മിഷൻ പ്രവർത്തനത്തിന് അജപാലന കടമകളിൽ മുൻഗണന നല്കണം.

പൊന്തിഫിക്കൽ മിഷൻ സൊസൈറ്റികളോടുള്ള കൃതജ്ഞത ഞാനിവിടെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പ്രേഷിത ചൈതന്യവും പരിശീലനവും വർദ്ധിപ്പിക്കാനും യുവസഭകൾക്ക് ഭൗതികസഹായം ശേഖരിച്ചു നല്കാനും വേണ്ടി അവർ ചെയ്യുന്ന ഒഴിവാക്കാനാവാത്ത സേവനത്തെ ഞാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. ഈ പൊന്തിഫിക്കൽ സ്ഥാപനങ്ങളിലൂടെ സഭകൾ തമ്മിലുള്ള കൂട്ടായ്മ അദ്ഭുതകരമാംവിധം സാധിക്കുന്നു. സമ്മാനങ്ങൾ കൈമാറിയും, പരസ്പരം താത്പര്യം കാണിച്ചും പങ്കുവയ്ക്കപ്പെടുന്ന പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടും കൂട്ടായ്മ നിലനിറുത്തുന്നു.

5. ഉപസംഹാരം

പ്രേഷിതത്വതീക്ഷ്ണത എല്ലാക്കാലത്തും നമ്മുടെ സഭകളുടെ സജീവത്വത്തിന്റെ ഒരടയാളമായിരുന്നു (cf. രക്ഷകന്റെ മിഷൻ, 2). എന്നാലും സുവിശേഷവത്കരണം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ പ്രവർത്തനമാണെന്ന വസ്തുത ആവർത്തിച്ച് ഉറപ്പിച്ചു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തന്റെ അതിരുകൾക്കപ്പുറത്തേക്ക് മിഷണറിമാരായി സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരെ അയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രാദേശിക സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ സുവിശേഷവത്കരണം പ്രവൃത്തിയാകുന്നതിനുമുമ്പ് സാക്ഷ്യവും ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രകാശത്തെ പ്രസരിപ്പിക്കലുമാണ് (cf.രക്ഷകന്റെ മിഷൻ, 26). അതുകൊണ്ട്, പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കാൻ എല്ലാ കത്തോലിക്കരോടും ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ദൈവരാജ്യം വ്യാപിപ്പിക്കാനുള്ള ദൗത്യത്തിൽ സഭയുടെ ആവേശം വർദ്ധിപ്പിക്കാനും മുൻനിരയിൽ, മിക്കപ്പോഴും ശത്രുതയുടെയും മതപീഡനത്തിന്റെയും സാഹചര്യങ്ങളിൽ, പ്രേഷിതവേലയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മിഷണറിമാരെയും ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങളെയും സഹായിക്കാനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കണം.

അതേ സമയം, സഭകൾ തമ്മിലുള്ള വിശ്വസനീയമായ കൂട്ടായ്മയുടെ ഒരു അടയാളമെന്ന നിലയിൽ സാമ്പത്തികസഹായം നല്കാനും ഓരോ വ്യക്തിയോടും ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. പരസ്നേഹത്തിന്റെ സുവിശേഷംകൊണ്ട് ജനതകളെ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ യുവപ്രാദേശിക സഭകളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിന് വേണ്ടി അങ്ങനെ ചെയ്യണം. പ്രത്യേകിച്ച് മനുഷ്യവംശത്തെ മുഴുവനും ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന വിഷമസ്ഥിതിയുടെ ഇക്കാലത്ത് അത് അത്യാവശ്യമാണ്.

പുതിയ സുവിശേഷവത്കരണത്തിന്റെ നക്ഷത്രമായ കന്യകാമറിയം നമ്മുടെ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നയിക്കട്ടെ. ജനതകളുടെ പ്രകാശമായിരിക്കാനും "ലോകത്തിന്റെ അതിരുകളോളം"(അപ്പ. 13:47) രക്ഷ എത്തിച്ചുകൊടുക്കാനുമുള്ള ക്രിസ്തുവിനെ ലോകത്തിലേക്കുകൊണ്ടുവന്നത് കന്യകാമറിയമാണല്ലോ.

എല്ലാവർക്കും എന്റെ അപ്പസ്തോലികാശീർവാദം

വത്തിക്കാനിൽ നിന്ന്
29 ജൂൺ 2009

വിവർത്തനം: റവ. ഡോ. ജി. കുരുക്കൂർ